

Tyršovo náměstí v Chrudimi - městské sportovní centrum

Autor práce: **Bc. Dominik Cvrček**
Vedoucí práce: Ing. arch. Boris Redčenkov
Asistent: Ing. arch. Vítězslav Danda
Datum: Letní semestr 2021
Instituce: Fakulta architektury ČVUT v Praze

Zpracovatel oponentního posudku: Ing. arch. Ivan Boroš

Úvod:

Zadáním diplomní práce je návrh sportovního areálu v centru města Chrudim, na místě stávajícího areálu kolem Sokolovny, Tyršova domu a dalších staveb.

Zadání:

Vybrané zadání můžeme vnímat jako vzorovou situaci ve většině českých měst, kde v dobách komunismu docházelo k postupné degradaci kvality měst, a to jak z pohledu urbanistického, architektonického i řemeslného. Úlohou českých fakult architektury má být hledat, analyzovat a navrhnout řešení těchto chyb ve strukturách českých měst. Konkrétně město Chrudim dlouhodobě ví o problémech spojených s tímto sportovním areálem. Už v roce 2012 zadalo zpracování projektu, v roce 2014 vypsal město architektonickou soutěž. Z tohoto důvodu hodnotím výběr zadání pozitivně.

Analýza:

V analytické části se autor soustřeďuje na historii města, lokality a konkrétních objektů, dále jasně popisuje urbanistické vazby pozemku na historické centrum, stav objektů a okolí. Očekával bych doplnění analýz o typologickou (současné trendy a požadavky pro sportovní stavby), dále doplnění dopravní části i o hromadnou dopravu, pěší prostupnost územím, hlavní trasy pohybu chodců. Analýza se hodně soustřeďuje na vztah s historickým centrem, méně lze vyčíst vztah ke zbytku města, tzn směrem na jih, východ a sever. Také by pomohly řezy územím, které by jasně popsaly převýšení pozemku.

Návrhová část:

Jako zásadní rozhodnutí oceňuji odvahu, se kterou autor navrhuje demolici stávajících objektů a nahrazení novostavbou. Při uvědomění si technologických a provozních nároků na sportovní stavby v současnosti, a také míry devastace původních objektů, je to správné, racionální a ekonomické řešení. Dovolím si tvrdit, že je to i řešení, které by ocenili zakladatelé Sokola v rámci jejich snahy o pokrokovost.

Urbanismus:

Autor umísťuje hmoty na celou severní část pozemku, jasně definuje obě nároží a dotváří hmotami uliční prostranství směrem do historického centra i do ulic Opletalova a Sladkovského. Směrem na jih ponechává blok jako nezastavěný park, fakticky bez zásahu. V rámci mikroubanismu se struktura rozpadá do dílčích, provozně propojených hmot. V jednom momentu je toto dělení pouze vizuální, ve třech dalších situacích je toto dělení hmot i fyzické a umožňuje pěší přístup do "vnitroblokové", převýšené části areálu. Můj subjektivní pocit je ten, že průřvy v západo-východním směru jsou úzké na to, aby je veřejnost vnímala jako plnohodnotný vstup do vnitrobloku. Průchod z Opletalovy ulice zase vede mezi dvěma hlubokými hmotami. Pomohlo by doložit k těmto prostorům vizualizace. Z toho plyne moje otázka k urbanistickému řešení: Ověřoval autor i jiné hmotové uspořádání, například kompaktnější, nebo naopak více rozvolněné? Proč mu připadá zvolené řešení jako nejlepší?

Architektura:

Autor navrhl chytré hmotové řešení střech, kde dokáže nad typologicky různými provozy s výrazně jinými rozpony použít zastřešení, působící směrem do okolního města jednotně, zajímavě a hlavně s měřítkem, které více odpovídá okolní zástavbě. To se týče hlavně zastřešení nad telocvičnami. Díky tomu autor elegantně dosahuje rozbití velkých hmot do menších, více odkazujících na historický kontext. Tento problém řeší architekti v Čechách dlouhodobě, kdy v éře komunismu docházelo ke vkládání velkých hmot nákupních domů na náměstí a architekti často tvrdě volili formalistické dělení hmot na menší celky odkazující na gotickou parcelaci. Autor tohoto dosahuje velmi elegantně a díky volbě konstrukčního systému se jedná o řešení ne formalistické, ale tektonické. Druhé pozitivum zvoleného řešení vidím v atraktivní střešní krajině, kde se střídají šikminy, zelené ploché střechy a světlíky osvětlující tělocvičny.

Fasády:

Autor zvolil minimalistické, konzervativní a přísné řešení fasád všech objektů. Prosklené plochy v parteru umožňují kontakt s děním uvnitř, parter je vizuálně oddělen profilovanou omítkou. Osobně bych čekal odvážnější přístup k fasádám, ale zvolené řešení plně akceptuji.

Můj dotaz na autora k fasádám se týká fasád směrem k historickému centru. Různé konstrukční výšky telocvičen a hotelu se propisují různou velikostí oken. Směrem od centra je ale hotel z části krytý zástavbou a vizuálně vnímáme pouze telocvičnovou část. Tím ale necvičené oko čte objekt díky klasickým oknům, akcentovanému soklu a střeše s římsou jako jednoduchý třípatrový obytný dům. To se mi zdá škoda a zajímalo by mě, jestli tento moment autor vnímá a snažil se ho dosáhnout záměrně. Prověřoval autor i jiné typy fasád, které by možná více prozradily sportovní funkci objektu?

Dispoziční a provozní řešení:

Celkové řešení hodnotím jako výborné. Jednotlivé provozy na sebe jasně a chytře navazují a v provozech se lze snadno orientovat. K dotazům proto pouze: V některých momentech dispozic jsou docela dlouhé únikové cesty (PBŘ).

Konzultoval a ověřoval autor délky úniků a to i s ohledem na to, že se jedná v částech o shromažďovací prostor se zvýšenými nároky na požární bezpečnost?

Podzemní parkování je chytře umístěno v jižní části bloku s využitím pochozí střechy pro venkovní sportoviště. Můj dotaz je, jak autor dimenzoval počty stání - na základě normových požadavků, nebo OTP? Očekával bych zde možnost úniku chráněnou únikovou cestou do dvou směrů.

Shrnutí:

Autor prezentuje komplexní, vizuálně jasně prezentovaný projekt, dotažený od analýz, přes urbanismus až po jasné dispoziční a provozní řešení. Všechny mé připomínky jsou buď v úrovni subjektivní (můžu mít jiný názor na určité řešení), nebo jsou marginální a řešitelné drobnými úpravami v dalších fázích projektu (kdybychom na diplomní projekt nahlíželi jako na projekt v úrovni někde mezi zastavovací a architektonickou studií). Navrhují proto projekt hodnotit známkou A!

Chci také poděkovat za možnost účastnit se hodnocení jako oponent!

V Praze dne 2. 6. 2021

Ing. arch.Ivan Boroš